

AN. 518. 9
ELEGIA GRATULATORIA;

II 441.

In Honorem

NOVÆ ACADEMIÆ

GIESSÆ CAT- TORUM;

Donante atq; Confirmante

RUDOLPHO II.

CÆSARE semper-augusto, &c.

Fundante atq; exigente

LUDOVICO

Hassia Landgravio, &c.

Addiem VII. IIXbr. Anni Christiani

CIC 15 CVII.

feliciter introductæ;

Scripta

VVITEBERGÆ,

FRIDERICO BALDUINO

SS. Th. Doctore & Prof. publ.

suo & Clarissimi Dn. Doctoris.

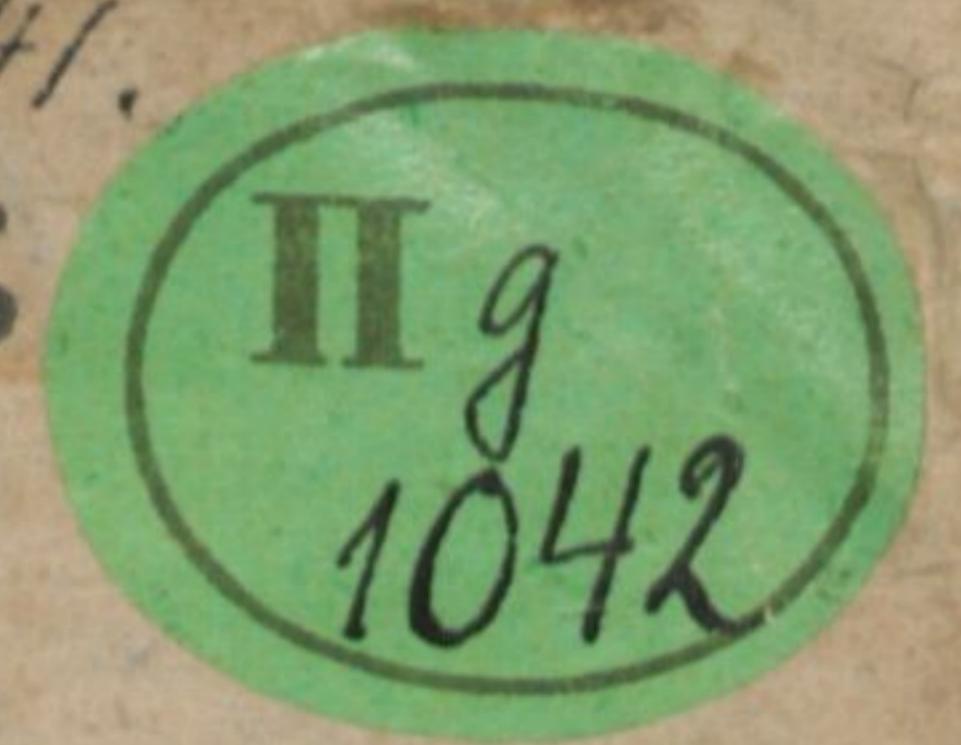
LEONHARDI HÜTTERI

P P. nomine.

Typis Cratobianis per Iohann. Gorman.

X 186 3578

Actenus alternos melior Germania lessus
Fecit, & in lacrymas officiosa fuit:
Præmisitque suos Academica præfica fletus,
Inter honoratas ceu in honoranurus;
Dum novaprotractis exordine funera tumbris
Intulit, & magna strage replevit humus.
Nostra vel in primis pullo VVITE BERGA theristro
Sæpius ad portas, trux Libitinatus
Adstitit, & toties iterata recensuit ictus
Vulnera; funeribus semisepulta suis.
Flevimus HUNNIADEN; successit RUNGIVS: isto
Vix bene adhuc tepido se soluente solo,
Ecce! novos faciunt GESNERI funera manes,
Cumque novis alias manibus inferias.
Sed nondum satis est: MILIVM quoque funerat, & sic
Invida continuas Parca facit lacrymas.
Non alios referam Demosthenas ac Avicennas,
Non proceres nostræ patritiosque scholæ,
Non quotcunque necis rapuit violentia; non quos
Nupera Doctores fama FUISSE refert.
Sufficit illa sacri celebris quadriga senatus,
Qua sincera fides vecta sub astra fuit.
Quam metuit Tigris, quam forvit & Ister & Albus,
Quam timuit streperigarrula lympha Nicri.
Hacolim gaudere datum: nunc flere relictum;
Et sperare alias, supplice mente, vices.
Hinc vicina suo passa est quoque LIPSI A manes,
Vidit & alterno funera bina situ:
Funera SCHILTERI, BECCERI funera; quorum
Nomina cum meritis non obiere suis.
Sed vivent, vivent, memorijque incisa cupresso,
Æmula materies laudis & artis erunt.

Nec satis: appropenant claræ sua fata TÜBINGÆ,
Hic etiam cathedra facta lacuna sacræ.
Eripitur vivis OSIANDER, at ille OSIANDER,
Qui quasi LUTHERI bibliotheca fuit:
Quem qui Theologum, quem qui Polyhistora dicat,
Dimidium laudis vix tetigisse puto.
Excipit hoc fatum schola VARNIA plena Rosarum,
Quæ sinus adjectos Balthicus ambit agros.
Hic nuper pietate gravis, venerandus & annis,
Clarus & ingenio, clarus & eloquio
SCHACHTIUS, extremum Cathedra valde dixit, & orbi,
Factus in egelida nenia sandapilâ;
Claudit hic annorum jacturam quattuor: ô ſe
Ultima lethalis pauſa ſit illa mali!
Siccine Vos, ô Vos, Academica turba, Sorores;
Glutine quas uno copulat una Fides;
Siccine continua Academi pulpita vestri
Luctibus & fletu commaculare placet?
Hæc cine sancta fides fuit? hicne sororius ardor?
Mutua certatim funera flere? fuit.
Frenduit interea Lupus infernalis, & iſto
Ex luctu lusum deliciasq; petit.
Risit, & ô evax! evax! clamavit Iberus,
Addidit applausum gens Tiberina ſuum.
Nec defunt alij, quos huius acinace mortis
Nequitia & nervos exacuisse juvat:
Qui fractis statuis, qui fracto pane, decemq;
Legibus, eximiæ pulpita clara scholæ
Effregere simul: quid si (licet omnia nolle,)
Fracturi, fractâ relligione, fidem?
Sed malè: namq; scholæ sacra ſunt plantaria cœli,
Quæ ſacer æterno ſpiritus ore rigat.

Sevit

Sevit eò semen divina potentia, & omnes
Numina divitias deposuere suas.
Hic etiam statuit sua niceteria IESVS,
Cum puer invicto vinceret ore viros.
O male te, quisquis sis, aut cuiatis! & o ve
Sive matæologus, Philosopherus vestihi!
Qui temeras tantæ laudis viridantia tempe:
Nam pupilla Dei jam temerata fuit.
Devastare Dei plantaria, nullius artis:
Ut nova substituas, grande laboris opus.
Vidit, & experta est utriusq; pericula nuper
Nobilis antiquis HASSIA stemmatibus.
Floruit, & multis MARPURGUM floruit annis,
Dum floreret honos, Christe Homo-dive, tuus.
Hoc deflorato, defloruit ipsa vicissim:
Subdola Calvini fractio fregit eam.
Quosq; ibi, ceu magnis duo tigna erepta ruinis,
Præterijt crudæ mortis amarities,
Hos quoq; Theologos sacris invidit ephebis
Invidus Eumenidum Cingliadumq; furor.
Sed, velut Eliæ, cum ingrata Samaria nollet,
Accedit gratum parva Sarepta focum:
Sic quos exclusit Marpurgum, GIESSA recepit,
GIESSA Soli sedes, Dux LUDOVICE, tui.
Hic nova jam surgunt Academica sceptra, RUDOLPHO
CÆSARE magnificentum suppeditante decus.
Hic Pietas, hic alma Tisemis, Hygieia, Sophosq;
Castra bonis avibus disposuere sua.
Hic Citaram intenui suspendit arundine Lanis
Plæbus, & hic video partem Heliconis, ait.
Hic cum Pieris in chorcas sacra dicit Oreas;
Cernitur in primo virgo nativa choro.

A 3

Salve,

Salve, GIESSA, novo titulo aucta, ACADEMIA GIESSA,
GIESSA probata homini, GIESSA probata Deo,
Salve: Te salva pietas quoq; salva manebit,
Te nutrice, tibi multus alumnus erit.
Teq; salutabunt doctorum lumina matrem,
Et te Patronam plebs studiosa colet.
Subq; tuo platano LUTHERI dogma quiescit,
Dogma, quod ex sacro flumine flumen habet.
Nunquam doctores deerunt, tua pignora, semper
Qui Te, quiq; Tuos devenerentur, erunt.
Freudeat interea calvum pecus, ilia ructet,
Expediat vires, expediatq; dolos:
GIESSA domus Domini longo clarabitur aeo,
Inter Eas Hesperiasq; plagas.
Sed Tu, Darmstadici LUDOVICE Dynasta Ducatus,
Inlyta Cattorum gemma, Smaragde Ducum:
Quæ fibra sit cordis, quæ muta silentia rumpat,
Possit ut in laudes lingua sat ire tuas?
Quod si nulla tuarum extent præconia laudum,
GIESSA tibi pandas fecit ad illa fores.
Namq; Scholas aperire bonas, nutritre docentes,
Fundere pro cultu religionis opes,
Et magnis animis hostiles temnere morsus,
Crede mihi, virtus regia, digna cedro est.
Et tua digna cedro pietas, & regia virtus
Perpetuis famæ didita crescat equis.
Nam Tua GIESSA suos tibi semper nutrit alumnos,
Qui poterunt dignum laude vetare mori.
Te quoq; digna manent præconia, DIVE RUDOLPHE,
Cuius ab auspicio GIESSA, quod optat, habet.
Hec quoq; virtutum laus non postrematuarum est,
Non modo Sauromatas vincere Martis ope;

Sed

Sed quoque barbariem calami prosternere cend,
Et dare doctrinæ publica jura sacræ.
Næ, decus hoc magnum est, & magno Cæsare dignum,
Fama quod in serâ posteritate vehat.
Det Tibi propterea, quidquid petis, Arbiter æv*is*
(Nam Te, Dive, sat is optima velle scio.)
Ut Duce Te pereant, quicunque potentia Christi
Sceptra vel armorum vi, calamóve petunt.
Nunc vos Giesseni fidissima corda Lycei
Alloquor, extremo carminis articulo:
Salvete, & vos met teneræ servate juventæ:
Vestra salus, doct*a*p*ub*e valente, valet.
Nemper Professores estis: estote, quod estis,
Magno animo, studijs, integritate, fide.
Floreat inter vos Concordia, floreat ardor
Mutuus, & doct*um* cum pietate Sophos.
Non vos, non vestros turbet strix calva labores;
Non aliorum iræ, Romulidum vè minæ.
Floreat in primis sincera professio CHRISTI,
Qua sine nil hominum cura laborque valent.
Exulet impietas, quæ derogat invida CARNI,
Quæ λόγος adsumt & dona superna dedit.
Exulet impuræ Rationis glossa, facessat
In sacramentis stulta magistra Dei.
Verum h̄ic se virtus tua, VVINCKELMANNE, probabit,
Et MENTZER E*t*ui vivida vis animi.
Vos etenim præclara novæ duo lumina GIESSÆ
Suspicit, & meritò, gens operata Deo.
Vos vigili studio Calvo Cacodæmone natis
Obvia, divinâ, tela feretis, ope.
Quidquid & hereticâ sacra vestra uligine tinget,
Vestra liquore Dei spongia tincta luet.

Vos

OK
1042

Vos sacramentis & Christo carnis honorem,
Adserere, & fures pellere scitis agris:
Hoc agite, ac animis cataphractitate viritimi;
Adversusq; omnes vos animate minas.
Sic poterit magna coalescere parte cicatrix,
Quæ tot mystarum morte superstes erat.
Sicerit ad seros Academia vestrane potes
Hospitiumq; hominum, delitiumq; Dei.
Sic quoq; Sincera duce Religione, Sophorum,
Pulpit a promeritus queq; sequetur honor.
Annuat optatis Deus, & pia vota secundet,
Crescat & in laudes G I E S S A, quod opto, suas.

VVITEBERG AE,
a. d. 7. Octobr.

I 607.

1017

